

Z. 6
7200

FR 58. (10)

11, 34
Zb
7200

Ad
Mortalitatem immortalem

Viri quondam
Nobilissimi, Præcellentissimi atq̄,
Amplissimi

DOMINI
M. GODOFREDI
HOFFMANNI

Rectoris Gymnasii Zittaviensis

virtute, eruditione & meritis
undiquaque celeberrimi
altero ab æternali die

3. videlicet Octobris Anni MDCCXV.
ab hora matutina octava

in Auditorio Gymnasii primario
affectu pio recolendam

SPLENDIDISSIMOS ZITTA-
VIÆ PROCERES

Literarumque mansuetiorum
vel PATRONOS vel AMICOS omnes

mente devota, officiosa ac amica
invitat

Jo. Christ. Wenzel / D.
Director.

ZITTA VIÆ,
Charactere Michaelis Hartmanni,

Uod Poëta Sulmonensis de temporis sui moribus conqueritur, id Zittavia nostra anno præsentis seculi duodecimo, voce tristi & quasi fatali, repetere cogebatur. Quotusquisq; enim inter eos, qui in florentissima hac civitate vel virtutes amant, vel literis melioribus favent, funus Nobilissimi quondam Viri, *Domini Godofredi Hoffmanni*, Gymnasii hujatis

Rectoris immortaliter meriti, sub hæc ipsa Octobris initia, animo tam confirmato proferebatur, ut inter lamentationes illas publicas non subinde exclamaret:

Ov. II. de pont. 5. 5.

CanDor In hoc aVo res Inter MoriVa!

Niger plane & atro loliginis succo infectus sit, oportet, qui candorem beati *Hoffmani*, non dicam inficiari, sed in dubium vocare audeat? Si quis enim pietatem sinceram, si fidem & igneam pro honore Numinis ζῆλον, æstimatione vera metiri velit, cur ore Mantuani non fateatur

Lacteus apparet mistus cum sanguine Candor.

An vero spes erectissimæ mentis inconcussa, cum fiducia nullis adversitatibus ventis aut tempestatibus cedente, verbis illis Pontani notari non mereatur

Nitet in mediis argenteis undis.

Purissimus denique aliorum hominum amor, quem prompta cuius pro facultatibus deservendi alacritas, ceu vividus quidam vigor, comitabatur, pridem à Nasone laudato descripta videretur, qui miratur

In niveo mistum candore ruborem.

Si felicia sunt, quæ candida, sane vel solo hoc nomine candidus appellari merebatur *Hoffmannus*, utpote qui per universam ætatem suarum decursum, maxime omnium vero in ipsa muneris scholastici nocte & nigrore, fortuna utebatur candidissima. Cum præsto ubique esset Numinis divini gratia, cogitatisque ejus ac factis opem, consilia ac successus invidendos miseret, quis mirabitur, ipsi tot candidos semper ivisse dies! Qui favorem Magnatum, Patronorumque benevolentiam, qui civitatis universæ applausum, qui famam per ora virum volitantem, qui excitata per orbem literatum virtutis & eruditionis tropæa, qui utriusque conjugii tranquillitatem, qui filiorum ad quosvis honores felicissime grassantium progressus, qui denique discipulorum amorem, cultum, venerationem & obsequia rectius expendit, sat causæ sibi subministrari intelligit, *Hoffmannum* nostrum Gallinæ filium albæ appellitandi. Verum enim vero, ut Ovidius nostram in *Hoffmanno* jacturam; sic Virgilius resultantem ex illa luctum subiunxisse videretur, dum infit

Virg. lib. I. Georg. v. 13. *Magno teLLVs perCVssa triDentI.*

Di-

Dices, majora hoc anno hinc inde facta sunt, luctum publicum merentia, quam ut illis attendamus, quæ Zittaviæ contigerunt. Gallia magno fati percutebatur tridenti, cum binos juventutis principes in spem regni natos (*Delphinos* natio vocat) letho nimis præcoci merfos videret, ut de sexus sequioris funeribus nihil moneam. *Vendonium*, virum illum non minus acrem consilio, quam manu strenuum, idem annus ad castra silentium abire jussit. Et cui non dictus fuit illætabilis *Catinati*, castrorum Gallicorum præfecti, obitus? Sed nec Germaniæ nostræ duri vis fati pepercit. Vix dum inaruerunt lacrymæ, quas **CHRISTIANI ERNESTI** Marchionis Brandenburgici decessus suis expressit. Ut *Domus Lichtensteinia* Principem, & *Hanovia Reinhardum* suum, licet aula Borulica caput Purpuratorum, *Jo. Casimir. Kolbium*, *Comitem Warthenbergium*, sibi ereptos esse, conqueruntur. Et cur non dicam *Pflugium* Dresdæ suæ, quid? quod universæ Saxonie tristissimum sui desiderium reliquisse? Federatis *Duacum*, *Quercetum*, *Buchanium* & loca munita alia eripiebantur. *Albemarlius* prælio infelici res eorundam immane quantum accidebat. *Angli* à Gallis corrupti & suam & sociorum victorias corrumpebant. *Helvetios* fratrum *Cadmæorum* instar vulnere mutuo se jugulantes videbamus. *Episcopus Bremensis* cum urbe *Stada* Danis cedebat. Pontifex Romanus cum *Lusitanis* pariter & *Sabaudis* contentionis acerrimæ ferram recipere cœpit. Et, o bone Deus, quot incendia sævière, quibus magna pars orbis exusta est, *Moschis* præcipue cladem eam sentientibus! Ad perniciem *Holsatiae* vero non sufficiebat, armis hostilibus eam concuti, nisi & lues pestifera internecinam adderet symbolam. An autem arbitrari, solum orbem civilem dignum esse, cujus fata deploremus? Ipse etiam literarius mundus, sine quo ille æternis submersus jaceret tenebris, danina ea passus est, quæ si non lacrymas, gemitus tamen omnium merentur. Quantum *Grunbergio* Rostochium, *Kilonium* *Opitio*, *Meiero* Gryphiswalda, *Lipsia* *Schellio*, *Diecmanno* Brehma, & *Paullino* denique *Isennacum* debuerint, sero eheu expertæ fuerunt, quarum felicitati illustria hæc sidera fulserant. Verum quanta quanta hæc sunt, non mentiar tamen, si Zittaviam in optimo suo *Hoffmanno* perdidisse dixerò, quod literis æque atris ac luridis annalibus ipsius inscribendum veniat. Tellus *Heliconia*, publica inquam virtutum ac literarum palæstra, tanto concutebatur tridenti, ut, nescio per quam undulationem (cum naturæ consultis loquor) nonnihil motuum fatalium ad *Osterlandorum* quæque & *Tyrigetarum* Pindos penetraret. Quod si quis damnata illa, quæ in scholam nostram per sex integros menses *εικφαλως* redundaverunt, propius intuebitur, sibi vix temperabit, quin exclamet:

Magno teLLV's perCVJsa trIDenti.

Idem

Di-

FK 26 7200

Idem Maro interim, qui telluri percussæ quasi indoluerat, causam doloris effato alio mitigare videtur. Quod enim ille de Principe Trojano, id nos de *Hoffmanno* mortalitatem exuenti vere pronunciamus:

Virg. I. Æn. v. 316.

GraDltVr CoMltatVs Achate

Nomen illud fidissimi inter Æneæ socios, adeo placere cœpit posteritati, ut hodie quemvis probatæ fidei ac constantiæ amicum eo insignire gestiamus. Sed quis, quæso, amicorum omnium est, cujus vel vehementior in amore flagrantia, vel immotior in adherendo constantia dici possit, quam amicus noster mysticus, JESUS CHRISTUS? Prout itaque beatus noster *Hoffmannus* cum cœlesti hoc Achate, non solum universum vivendi spatium feliciter emensus, sed & in quibusvis demandatorum munerum atque officii Christiani partibus, laudabiliter progressus fuerat, eo comitante res omnes prosperrime gerens: sic tandem per ipsa mortis deserta, cum JESU suo gradiens, ad amœnissimam aternitatis porticum penetravit, in qua non *Zeno* aliquis *Zittiensis*, non doctores Scholasticorum Seraphici, sed ipsi Sanctissimi Seraphim, scholas laudum divinarum aperiunt. Ast enim vero tanta *Hoffmanni* nostri post fata felicitas *Zittaviam* non impedit, quo minus *intermortuum candorem, percussamque tridente ferali tellurem*, pietate anniversaria repetat. Cum itaque Vir optimus prima vice sub *felicis aulici*, superiori anno vero *fontis salubris* imagine à nobis spectatus fuerit, nunc eodem officio functuri *mortalitatem* ejus *immortalem*, versu latino heroico, non breviter minus, quam, (quæ nostra est tenuitas) filo perquam simplici & soloci depingemus. Ne autem scopo nostro honesto infelicitate excidamus, inani solitudini memoriam *Hoffmannianam* commendantes: Vos *Splendidissimos Zittavia Proceres*, literarumque meliorum, quotquot heic vivunt, vel *Patronos* vel *Amicos*, prece submissa & peramante exoro, ut gravissima vestra & exoptatissima præsentia benevolè refarcire dignemini, quæ in oratore infacundo deficere intellegitis.

P. P. *Zittavia* d. 2 Oct. 1715.

o-
o-
ia-

ta-
ire
he-
ici
ye
er-
da-
ef-
er
ni-
to-
au-
fa-
m,
tat.
no
of-
co,
m-
ici-
en-
lio-
iffa
ntia
tel-

ur
ur
01
in
ff
p)
ed
ob
br

ve

Pon 26 7200, Tk

ULB Halle 3
004 703 278

f

VD 18

FR 58. (10)

Z6
11, 34
7200

Ad
Mortalitatem immortalem
 Viri quondam
Nobilissimi, Præcellentissimi atq̄
Amplissimi
DOMINI
M. GODOFREDI
HOFFMANNI

Gymnasii Zittaviensis

eruditione & meritis

diquaque celeberrimi

tero ab emortuali die

Octobris Anni MDCCXV.

hora matutina octava

orio Gymnasii primario

ectu pio recolendam

DISSIMOS ZITTA-
PROCERES

aque mansuetiorum

NOS vel **AMICOS** omnes

evora, officiosa ac amica

invitat

Christ. Bengel/ D.

Director.

ZITTA-
T T A V I Æ,

re Michaelis Hartmanni

